

Minčol - Kubínska hoľa

13. február 2016

Sobotnú túru začíname odchodom niečo po siedmej hodine. Daždivé počasie nás neodradilo, lebo viacerí z nás sledovali snehové správy a predpovede počasia a boli presvedčení, že to dopadne dobre. Odchádzame do pohoria Oravskej Magury s cieľom zdolať Kubínsku hoľu a jej majestátny vrchol Minčol (1392 m n.m.). Pár minút po deviatej hodine prichádzame na plné parkovisko, vyťahujeme bežky, lyže, nahadzujeme batohy, berieme do rúk turistické paličky. Lyžiari odchádzajú k lanovke. My ostatní, peší turisti, prechádzame parkoviskom a po zelenej značke vchádzame do smrekového lesa. Stúpanie začína nenápadne a potom už strmo hore. Chodník sa kľukatí sem-tam, obchádzame zasnežené smrek. Trasa je sčasti prešľapaná, ostatné robia naše nohy. Okolité príroda bola pokrytá bohatou bielou perinou, stromy obťažované hustým návalom snehu skláňali svoje konáre k zemi. Všade bolo ticho, občas to ticho bolo prerušované klepotom koliesok sedačkovej lanovky. Cesta nahor bola náročná, lebo hlboký mokrý sneh sa miestami prebáral do blata a šmýkalo sa. Lesom vychádzame na odhrnutú príjazdovú cestu, ktorou sa i v tomto čase autá presúvali k Chate na Kubínskej holi. Chata sa nachádza na juhovýchodnom svahu Oravskej Magury v nadmorskej výške 1100 m.n.m. Robíme vytúženú prestávku, lebo brodenie snehom dalo zabráť a musíme tu počkať ostatných členov našej skupiny. Po železných schodoch vystupujeme na terasu chaty, zhadzujeme batohy, vyberáme termosky s teplým čajíkom a zajeme si. Po prestávke odchádzame ku hříbiku na konci chaty a urobíme prvú spoločnú fotku s klubovou vlajkou. Za chatou odbočujeme doprava a opäť nás čaká strmý výstup nahor a napájame sa na lyžiarsku trasu. Lyžiarov - bežkárov tu bolo pomerne dosť, tak sme kráčali opatrne. Trošku bolo cítiť v povetrí studenší vietor, neklamný dôkaz toho, že blížime k vrcholu sedačkovej lanovky na Kubínskej holi. O chvíľu bolo opäť počuť klepot koliesok lanovky a to sme šli už v hustej hmle, miestami sme ledva dovideli na 50 metrov. Obchádzame plot, ktorý oddeľoval zjazdovku od lesa a vystupujeme do sedla. Lyžiarov tu bolo neúrekom, lanovky boli plne obsadené. Postupne prichádzame všetci a zvažujeme, či pokračovať na Minčol (1392 m n.m.). Hustá hmla a neprešľapaný chodník boli priveľkým rizikom. Dvaja odvážlivci to skúsili. My ostatní tu chvíľu pobudneme a potom od lanovky zjazdovkou pokračujeme nadol a vchádzame do lesa. Z príjazdovej cesty odbočujeme a po modrej značke opäť smerujeme nadol až ku chate. Tesne nad chatou stretávame našich známych z turistického oddielu Horec z Partizánskeho, ktorí trasu prešli až z Dolného Kubína. Na chate robíme poslednú zastávku - občerstvíme sa nápojmi a teplou polievkou. Postupne tu prichádzame všetci. Z chaty odchádzame lesom, ktorý nás dovedie k parkovisku autobusu, kde nás už čakajú naši lyžiari - bežkári. Čas sa nám trochu natiahol a tak z parkoviska odchádzame domov niečo po 15.hodine.

Čo dodať na záver? Odmenou za námahu nám mali byť netradičné výhľady. Splnilo sa nám to iba sčasti, na chvíľu sme videli vzdialené končiare Chočských vrchov, ktoré náhle pohltila všade prítomná hmla. I keď nás hmlisté počasie potrápilo, v podstate bola to dobrá túra a Oravská Magura patrí k tým pohoriam, kde je v každom ročnom období čo obdivovať. Bola to vydarená akcia, aspoň na niekoľko hodín sme zažili kúzlo oravskej zimy.

